

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.043/2016/4.szám

A Szegedi Ítéltábla (**pártfogó ügyvéd neve**) pártfogó ügyvéd által képviselt I. r. és II. r. felpereseknek - az OBH Elnöki Titkárság Jogi Képviseleti Osztály által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2015. december 8. napján kelt 12.P.20.113/2015/38. számú ítélete ellen a felperesek 39. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felpereseket, hogy az állami adóhatóság felhívására fizessenek meg egyetemlegesen 1 200 000 (egymillió-kettőszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket a Magyar Államnak.

A felperesek képviselőjét a másodfokú eljárásban ellátó (**pártfogó ügyvéd neve**) pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az I. r. felperessel szemben végrehajtási eljárás indult a Szegedi Városi Bíróság 4.B.2494/1999/49. számú - a Csongrád Megyei Bíróság 1.Bf.839/2002/9. számú határozata folytán jogerőre emelkedett - ítélete alapján 520 000 Ft és járulékai, az APEH Csongrád Megyei Igazgatósága végrehajtást kérő kérelmére 3 182 268 Ft adótartozás és járulékai, továbbá a Szegedi Városi Bíróság 4.Vh.5287/2002/362/9. számú - a Csongrád Megyei Bíróság 4.Pkf.22.645/2007/11. számú végzésével jogerőre emelkedett - határozatával kiszabott 100 000 Ft pénzbírság, valamint a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság végrehajtást kérő követelésének behajtása iránt.

A végrehajtási eljárásokban a végrehajtást fogyanatosító végrehajtó lefoglalta az I. r. felperes tulajdonát képező (**település neve, ingatlan címe**). szám alatti ingatlant, amely utóbb árverési értékesítésre került.

A végrehajtási eljárásokban a felperesek számtalan azonos tartalmú végrehajtási kifogást, végrehajtás felfüggesztése és megszüntetése iránti kérelmet terjesztettek elő.

A Szegedi Városi Bíróság a 0601-3.Vh.5467/2007/28/IV. számú végzésével tájékoztatta az I. r. felperest, hogy vele szemben a jogerős büntető bírósági ítélet alapján folyik a végrehajtási eljárás, az ingatlan árverezése önkéntes teljesítés esetén kerülhető el. Egyidejűleg figyelmeztette, a végrehajtási eljárást továbbra is akadályozó magatartása miatt a Pp. 8. §-a és a Vht. 45/A. §-a alapján ismételen 500 000 Ft-ig terjedő pénzbírsággal illetve rendbírsággal sújtható, továbbá

kilátásba helyezte vele szemben a Btk. 249/A. §-ában írt bűncselekmény miatt eljárás kezdeményezését.

A Szegedi Városi Bíróság a 0601-3.Vh.5467/2007/20. számú végzésével az I. r. felperest 10 000 Ft rendbírsággal sújtotta. Határozatának indokolásában részletezte az I. r. felperes korábbiakban benyújtott végrehajtás felfüggesztése, végrehajtási lap visszavonása, végrehajtás megszüntetése iránti kérelmeit és azok mikénti elbírálását. A hivatkozott kérelmeket akként értékelte, hogy az I. r. felperes azok előterjesztésével a végrehajtás eredményességét akadályozza. Utalt emellett arra, hogy ugyanezen okok miatt a bíróság megelőzően már 100 000 Ft összegű pénzbírsággal sújtotta az I. r. felperest, ezért a magatartás ismétlődésére tekintettel indokoltnak találta a Vht. 45/A. § (1) bekezdése alapján vele szemben rendbírság kiszabását. Egyúttal figyelmeztette, hogy a jogszabályhely alapján az eredménytelen bírságolás esetén a bíróság kezdeményezheti a büntetőjogi felelősségre vonást, továbbá tájékoztatta a Btk. 249/A. § (1) bekezdését kimerítő törvényi tényállásról és az annak alapján kiszabható büntetési tételekről.

A Szegedi Városi Bíróság a 0601-3.Vh.5467/2007/72/III. számú végzésével az újabb végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmében írtakra tekintettel felhívta az I. r. felperest, nyilatkozzon, milyen társadalmi származással rendelkezik, valamint tegyen részletes tényelőadást arra nézve, hogy emberi illetve állampolgári jogai kapcsán milyen diszkrimináció érte.

A Szegedi Városi Bíróság a 0601-3.Vh.5467/2007/90/III. számú végzésével az I. r. felperes elévülési kifogását és végrehajtás megszüntetése iránti kérelmét elutasította. A végzést a Csongrád Megyei Bíróság a 4.Pkf.20.872/2008/1. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot újabb eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest 15 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Keresetük indokolásaként előadták, az alperes megsértette az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogukat a tényállásban írt határozatok tartalmával, nevezetesen azzal, hogy a pénz- és rendbírság kiszabásának illetve büntetőeljárás kezdeményezésének kilátásba helyezése miatt folyamatosan fenyegetettségben éltek. Álláspontjuk szerint azt a tényt, hogy beadványaik megalapozottak voltak, alátámasztja a Pécsi Törvényszék 10.P.20.274/2010/138 - a Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.304/2012/10. számú határozatával részben megváltoztatott - ítélete, valamint a Szegedi Ítéltábla Pkf.22.645/2007/1. számú, a Gyulai Törvényszék 6.P.20.028/2012/13. számú határozatát helybenhagyó ítélete, e határozatok ugyanis igazolják az alperes által megvalósított eljárási szabálysértéseket.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a Magyar Államnak 900 000 Ft eljárási illetéket. Megállapította, hogy a képviselőtüket ellátó pártfogó ügyvéd díját az állam viseli. Határozatának indokolása szerint a Ptk. 349. § (1) bekezdésén alapuló kártérítés feltételei nem állnak fenn. Az alperes terhére jogellenes magatartás nem állapítható meg, az alperest ugyanis a Pp. 8. §-a alapján terhelte a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeinek betartatása, így az I. r. felperesnek a végrehajtási eljárásban tanúsított magatartása (számos, a korábban már elutasított beadványával azonos tartalmú beadvány ismételt előterjesztése) miatt a pénzbírság és rendbírság kilátásba helyezése illetve az ezekre vonatkozó tájékoztatás az alperes jogszabály által előírt kötelezettsége volt.

A 72/III. sorszámú végzés kapcsán utalt arra, maga az I. r. felperes hivatkozott a vele szembeni

diszkriminációra, ezért az ezzel kapcsolatos felhívás nem volt jogszerűtlen az alperes részéről. Megjegyezte, a felperesek számára kedvező jogerős határozatok tartalma nem alkalmas a felperesi kereset megalapozottságának alátámasztására.

Mint alaptalant utasította el a felperesek jegyzőkönyv kiegészítésére irányuló kérelmét.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésükben a felperesek elsődlegesen annak keresetük szerinti megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérték. Álláspontjuk szerint azzal, hogy az alperes jogorvoslati kérelmeiket nem bírálta el, nem gondoskodott a 13 évig tartó végrehajtási eljárás során jogaik megsértésének „kivizsgálásáról”, megsértette az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogukat. Kifejtették, az alperes a keresetükben megjelölt határozatokban megfogalmazott fenyegetésekkel arra kívánta őket kényszeríteni, hogy mondjanak le jogorvoslati joguk gyakorlásáról. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a per tárgyává tett határozatokat vonta mérlegelési körébe, és figyelmen kívül hagyta a jogorvoslati kérelmek érdemi elbírálatlanságára való hivatkozásukat. Kifogásolták a jegyzőkönyv kiegészítésére vonatkozó kérelmük elutasítását. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróságnak ez a határozata sérti a Pp. 117. § (2) bekezdés b) és c) pontjaiban, valamint (4) bekezdésében foglaltakat, valamint a 134. §-ában írtakat is, ugyanis nem közöltek valótlan tartalmú, az alperesre nézve sértő, rágalmozó nyilatkozatot.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az ítélet az elsőfokú bíróság döntésével és túlnyomórészt annak kifejtett indokaival is egyetért.

A felperesek keresetüket az alperes végrehajtási eljárásban hozott határozatainak tartalmára alapítják. A Pp. 3. § (1) bekezdése alapján a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. A II. r. felperes azonban a végrehajtási eljárásban félként nem vett részt, az alperes határozatai rá vonatkozó rendelkezést nem tartalmazzák, ezért perbeli legitimáció hiányában igényérvényesítési jogosultsággal nem rendelkezik.

A fellebbezésben foglaltak alapján az ítéletábrának mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az I. r. felperes milyen jogellenes alperesi magatartásra vagy mulasztásra alapította kártérítési igényét. A peradatok alapján az állapítható meg, hogy a per tárgyát a tényállásban írt négy határozat tartalma képezte. A felperesek a 28. sorszámú beadványukban jogellenes magatartásként hivatkoztak ugyan arra, hogy a végrehajtási eljárásban benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása nem történt meg, a 30. sorszámú jegyzőkönyvben és a 31. sorszám alatt előterjesztett iratban tett nyilatkozatuk azonban arra utal, hogy a jogorvoslati kérelmek csatolásával azt kívánták alátámasztani, hogy nem indokolatlanul terjesztett elő az I. r. felperes jogorvoslati kérelmeket, és ehhez képest nem volt indoka annak, hogy az alperes a per tárgyává tett végzésekben megjelölt szankciókat helyezze kilátásba vele szemben. A fellebbezésben előadottak is ezt támasztják alá. Ilyen körülmények között az arra való fellebbezési hivatkozás, hogy az alperes azzal is megsértette az I. r. felperes emberi méltóságát, hogy a jogorvoslati kérelmeit nem bírálta el, a kereset ténybeli alapjának a kiterjesztése. A Pp. 247. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. A kereset megváltoztatását jelenti - a Pp. 146. § (5) bekezdésében meghatározott kivételektől eltekintve - a felperes olyan perbeli nyilatkozata, amellyel eltér a keresetlevélben megjelölt kereseti kérelmétől, vagy az érvényesített jogtól (jogviszonytól), illetve az érvényesített igény anyagi jogi alapjától, avagy mindezek ténybeli alapjától.

Mindezekből következően a fellebbezési érveléssel ellentétben az elsőfokú bíróság ítéletében a Pp. 213. § (1) bekezdése alapján a keresetet kimerítette, másrészt a jogorvoslati kérelmek elbírálatlanságára alapított személyiségi jogsértés keresetváltoztatás, amelynek a másodfokú eljárásban nincs helye, következésképp érdemi elbírálásra sem kerülhet.

Egyetért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, miszerint a kártérítési felelősség jogszabályban írt feltételei nem állnak fenn.

A nem vagyoni kártérítés intézménye az általános személyiségvédelem eszköze. A nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó igény alapja valamely személyiségi jog megsértése lehet. A felperesek kárigényüket az emberi méltósághoz való joguk megsértésére alapították. A perben alkalmazandó 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelhet kártérítést. A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítására a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti általános, valamint a Ptk. 349. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt speciális feltételek együttes megvalósulása esetén kerülhet sor. E szerint a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésnek feltételei: a jogellenesség, a kár, a kettő közötti okozati összefüggés, a felróhatóság, továbbá az, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette. Osztja az ítélőtábla az elsőfokú ítélet azon megállapítását, miszerint az alperes terhére jogellenesség nem állapítható meg.

A Vht. 9. §-a alapján a végrehajtási eljárásban is alkalmazandó Pp. 8. § (1) bekezdésen ugyanis a bíróság kötelezettségévé teszi annak biztosítását, hogy a felek illetve a per többi résztvevője jogaikat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelezéseiknek eleget tegyenek. A (2) bekezdésből kitűnően a jóhiszemű pervitel elvének biztosítása terén a bíróság kötelezettsége kétirányú: egyrészt köteles megelőzni, megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt, amely ellentétes a jóhiszemű joggyakorlás követelményével, másrészt ha a rosszhiszemű pervitel megvalósult, köteles szankcionálni azt. A rosszhiszemű pervitel megakadályozása érdekében a bíróság köteles figyelmeztetni a feleket a perbeli jogok jóhiszemű gyakorlására és a rosszhiszemű pervitel következményeire. Az alperes e jogszabályi kötelezettségét teljesítette a 0601-3.Vh.5467/2007/20. és 28/IV. sorszámú végzésének felperesek által sérelmezett kitételeivel.

Az ítélőtáblának hivatalos tudomása van arról, hogy az I. r. felperesnek a 0601-3.Vh.5467/2007/72/III. számú végzésre alapított nem vagyoni kártérítés érvényesítésére irányuló személyiségvédelmi igénye tárgyában a bíróság jogerős ítéletet hozott. A Békés Megyei Bíróság 5.P.20.133/2008/4. számú ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Debreceni Ítélőtábla a Pf.II.20.722/2008/9. számú ítéletével megváltoztatta és a jelen I. r. felperes keresetét elutasította (BDT2009. 1976.). Az I. r. felperes ezzel kapcsolatos keresete tehát a Pp. 229. § (1) bekezdése alapján ítélt dolog.

A 0601-3.Vh.5467/2007/90/III. számú végzés nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelyre a felperes az emberi méltósághoz való jogának megsértését alapítja. Mindezen túl pedig e határozatot a fellebbezési eljárás keretében a másodfokú bíróság 4.Pkf.20.872/2008/1. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot újabb eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. E határozatot illetően tehát nem csupán a jogellenesség, hanem a kártérítési felelősség további eleme, a kár bekövetkezte is hiányzik.

Alapítványul kifogásolják a felperesek a 2015. október 27. napján tartott tárgyalásról készült 30. sorszámú jegyzőkönyv kiegészítésére irányuló kérelmük elutasítását. A Pp. 117. § (1) bekezdés b)

pontja értelmében a felek által előadott, a per tárgyát képező jogvita érdemi elbírálása szempontjából lényeges nyilatkozatokat kell jegyzőkönyvbe foglalni. Nem tartozik e körbe az alperes eljárásával kapcsolatos, a felperesek általános elégedetlenségének hangot adó előadás.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felpereseket az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. A felperesek képviselőjét a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját a Csongrád Megyei Kormányhivatal CSE/301/330515-3/2015. és CSE/301/330514/3/2015. számú határozatai alapján az állam viseli.

S z e g e d , 2016. április 6.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró